

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΕ ΟΣΟΥΣ ΡΕΥΣΤΟΠΟΙΟΥΝ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ
ΣΤΟΥΣ 8 ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ 35 ΤΗΣ ΜΟΡΙΑΣ

Ας γίνει άλλη μια νίκη των καταπιεσμένων!

Το βασικό απρόβλεπτο εμπόδιο σε αυτά τα σχέδια είναι οι αντιδράσεις κυρίως από τους ίδιους τους μετανάστες-κρατούμενους, που θα θελήσουν να αντισταθούν στην αναίτια κράτηση τους. **Είναι προφανές ότι οι εξεγέρσεις και οι αντιστάσεις έπονται των παραπάνω.** Με την απόδοση κακουργηματικών κατηγοριών στους 8 και τους 35, το κράτος αφενός θέλει να αποδείξει την απολυτή προσήλωση στο σκοπό του, κλείνοντας το μάτι στους φασίστες, και αφετέρου δεν διστάζει να τιμωρήσει προς παραδειγματισμό, με συλλήψεις στον σωρό.

Από την πλευρά μας, εκφράζουμε έμπρακτα την αλληλεγγύη μας στους μετανάστες και τις μετανάστριες, δημιουργώντας από κοινού κοινότητες αγώνα και προσπαθώντας να γκρεμίσουμε κάθε τοίχο, ορατό ή αόρατο, που βρίσκεται ανάμεσα μας. Θα συνεχίσουμε να δημοσιεύουμε φωνές από το εσωτερικό των κέντρων κράτησης, να πιέζουμε με κινήσεις αλληλεγγύης και να αντιστεκόμαστε σε οποιαδήποτε καταστολή των μεταναστών/ριών.

Γιατί απέναντι σε οποιονδήποτε εγκλεισμό, ακόμα και σε αυτόν με το πιο ανθρωπιστικό προσωπίο, η αντίσταση, από την πιο μικρή καθημερινή πράξη μέχρι την πιο βίαιη εξέγερση, δεν είναι ούτε νόμιμη ούτε παράνομη, είναι απλά δίκαιη.

Όσο μετανάστες και μετανάστριες στοιβάζονται σε κελιά και σε κέντρα κράτησης, εμείς θα προσπαθούμε να εφευρίσκουμε τρόπους να στεκόμαστε δίπλα τους.

Όσο άνθρωποι διαχωρίζονται με βάση τα έγγραφα που βρίσκονται στην τσέπη τους ή τη χώρα προέλευσής τους, εμείς θα φωνάζουμε ότι τα σύνορα είναι χαρακιές στο σώμα της γης και θα κάνουμε ο,τι νομίζουμε για να τις εξαλείψουμε.

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ
ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ
ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΥΣ 8 ΤΗΣ Π. ΡΑΛΛΗ ΚΑΙ ΤΟΥΣ 35 ΤΗΣ ΜΟΡΙΑΣ**

συντονισμός συλλογικοτήτων και ατόμων ενάντια στα κέντρα κράτησης

mail: ssaek@espiv.net

<http://ssaekk.espivblogs.net/>

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ 8 ΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥ ΡΑΛΛΗ

Άλλη μια στημένη δίκη...

Στις 31 Μαΐου 2017, στη Διεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής, τη γνωστή Πέτρου Ράλλη, **8 μετανάστες συλλαμβάνονται ύστερα από επίθεση που δέχτηκαν από τους μπάτσους μέσα στα κελιά τους**. Η αφορμή για την επίθεση ήταν ότι οι μετανάστες ζητούσαν να επικοινωνήσουν με τον διευθυντή ώστε να ενημερωθούν για την εξέλιξη της κράτησης τους, όντας ήδη 8 έως 10 μήνες κρατούμενοι σε διοικητική κράτηση. Η απάντηση των μπάτσων στο απλό αυτό αίτημα ήταν να τους ξυλοφορτώσουν άγρια, με αποτέλεσμα να μεταφερθούν και οι οχτώ στο νοσοκομείο βαριά χτυπημένοι (ανοιγμένα κεφάλια και σπασμένα χέρια). Στη συνέχεια, για τη συγκάλυψη του ξυλοδαρμού, οι μπάτσοι αμέσως έστησαν δικογραφία εναντίον τους. Μια αντανakλαστική σχεδόν κίνηση στην οποία πάντα καταφεύγουν οι βασανιστές όταν θέλουν να δικαιολογήσουν τη βία τους.

Το συμβούλιο Πλημμελειοδικών της Αθήνας, με Δικαστές τους Γεωργία Γκίκα ως πρόεδρο, Στέργιο Ράπτη και Σπυρίδωνα Σταύρου, έκανε αποδεκτή την πρόταση του Αντιεισαγγελέα Δημήτρη Λιανόπουλου και αποφάσισε να στείλει τους 8 μετανάστες στο κακουργιοδικείο με τις κατηγορίες της στάσης κρατουμένου (κακούργημα), επικίνδυνης σωματικής βλάβης και οπλοφορίας. Σε δύο από τους μετανάστες φορτώνουν επιπλέον μία κατηγορία για οπλοκατοχή. Η πρόταση του αντιεισαγγελέα Λιανόπουλου βασίζεται εξ ολοκλήρου στους ψευδομάρτυρες αστυνομικούς, τους οποίους εμφανώς προσπαθεί να καλύψει.

Η **στημένη δικογραφία** περιέχει: ότι οι μετανάστες επιτέθηκαν στους αστυνομικούς με "αυτοσχέδια ξυραφάκια και τηλεκάρτες" και ότι υπήρξε «κλιμάκωση της έντασης» «για σαράντα λεπτά». Υποτίθεται μάλιστα ότι μέσα σε αυτόν τον χρόνο οι κρατούμενοι προσπάθησαν να αποδράσουν χτυπώντας συντονισμένα την κεντρική πόρτα της πτέρυγας για να τη σπάσουν και ότι δήθεν, στην προσπάθειά τους να «τραπούν σε φυγή» γλίστρησαν και χτύπησαν μόνοι τους.

Οι μετανάστες από την πλευρά τους υποστηρίζουν ότι οι μπάτσοι απρόκλητα εισέβαλαν στα κελιά και ξυλοκόπησαν όποιον βρήκαν μπροστά τους. Η στημένη δικογραφία ήταν η απαραίτητη προϋπόθεση και η πάγια τακτική του δικαστικού συστήματος για τη συγκάλυψη τη βίας που άσκησαν και ασκούν σε τόσες άλλες περιπτώσεις οι μπάτσοι. Χάρη σε έναν άρτια οργανωμένο σχεδιασμό, που φροντίζει να αποκρύπτει αυτά και άλλα τόσα περιστατικά, οι μπάτσοι απολαμβάνουν την ασυλία που τους εξασφαλίζει η πολιτική ηγεσία. Έχουν έτσι το ελεύθερο να χειρίζονται τον πληθυσμό των κρατουμένων όπως αυτοί θέλουν, δηλαδή ασκώντας καθημερινά βία.

Στη συνέχεια, για να ολοκληρωθεί η παραδειγματική τιμωρία των έγκλειστων μεταναστών που τόλμησαν να απαιτήσουν το ελάχιστο, το Υπουργείο Δικαιοσύνης με τους μπάτσους τους διασκόρπισαν σε όλη την επικράτεια (Φυλακές νέων Βόλου, Νιγρίτας Σερρών, Δομοκού, Μαλανδρινού, Ναυπλίου, Χανίων) απομονώνοντάς τους και στερώνοντας τους τη δυνατότητα άμεσης επικοινωνίας με δικηγόρο. Αυτήν τη στιγμή βρίσκονται σε άθλια κατάσταση, καθώς δεν έχουν ούτε τα στοιχειώδη εξαιτίας της πολύμηνης διοικητικής τους κράτησης που έχει προηγηθεί.

Επιπλέον, αφού πέρασαν έξι μήνες από τη φυλάκισή τους στις ποινικές φυλακές, έγινε στα μέσα του Δεκέμβρη το συμβούλιο για να εξεταστεί το αίτημα αποφυλάκισης τους, στο οποίο αποφασίστηκε η παράταση της κράτησής τους για 6 ακόμη μήνες. **Η ημερομηνία έναρξης της δίκης δεν έχει οριστεί ακόμα, αλλά αναμένεται μέσα στους επόμενους μήνες**.

... μέσα σε έναν ωκεανό καταστολής.

Η διαχείριση των μεταναστριών-ων γίνεται με ένα ευρύ φάσμα κατασταλτικών πρακτικών. Από τη μία άθλιες συνθήκες διαβίωσης, απομόνωση και αορατότητα, κράτηση που κανείς δεν ξέρει το τέλος της, καθημερινοί βασανισμοί και ξυλοδαρμοί για ασήμαντη αφορμή, δικογραφίες και φυλακίσεις για παραδειγματισμό. Και από την άλλη η καταστολή με το φιλανθρωπικό προσωπείο των ΜΚΟ, τον πατερναλισμό, τις αόριστες και ανεκπλήρωτες υποσχέσεις, που έχουν σαν στόχο να γίνουν οι μετανάστριες/ες πλήρως εξαρτημένες/οι από τις ΜΚΟ, να χάσουν κάθε δυνατότητα αυτονομίας, να γίνουν τελικά παθητικές/οι δέκτες της "βοήθειας" που τους προσφέρουν, αποσυμπιέζοντας έτσι οποιαδήποτε ένταση μπορεί να δημιουργηθεί, αποτρέποντας οποιαδήποτε πιο δυναμική διεκδίκηση. Τέλος, **βασικό πυλώνα της διαχείρισης των μεταναστών/ριων αποτελεί και η έννοια της διοικητικής κράτησης**, δηλαδή ένα παντελώς αόριστο πλαίσιο κράτησης, στο οποίο ο έγκλειστος δεν ξέρει καν για πόσο καιρό θα κρατείται. Έτσι, ξυπνάει κάθε πρωί με την ελπίδα ότι θα ελευθερωθεί, και κοιμάται κάθε βράδυ με το βάρος άλλης μιας μέρας στο κλουβί.

Και όταν, απέναντι στη μεταχείριση αυτή, οι έγκλειστοι/ες μετανάστες/ριες τολμούν να προβούν στην ελάχιστη διαμαρτυρία, ζητώντας για παράδειγμα ενημέρωση για τον λόγο και τον χρόνο της κράτησης τους, η απάντηση του κράτους είναι αμείλικτη, αλλά οργανωμένη και προμελετημένη. Αυτό αποδεικνύεται τόσο από την **στημένη δικογραφία κατά των 8 της Π. Ράλλη, όσο και από τη σχεδόν ταυτόχρονη σύλληψη των 35 στο camp της Μόριας με κατηγορίες για το ίδιο ακριβώς κακούργημα**, τη «Στάση Κρατουμένου», την ίδια καταστολή με άγριο ξυλοδαρμό και τυχαίες συλλήψεις, την ίδια εν τέλει κεντρική πολιτική απόφαση.

Σε αυτές τις δύο περιπτώσεις υπάρχει καταγεγραμμένο οπτικό υλικό. Βίντεο, που καταδεικνύουν τον τρόπο «διαχείρισης» των μεταναστών/ριων, με τη χρήση βίας. Οι ανθρωποφύλακες έχουν το θράσος να υποστηρίζουν το ακριβώς αντίθετο και η εισαγγελική αρχή να υιοθετεί αυτά τα ψέματα. Το γεγονός αυτό δεν μας εκπλήσσει, απλά επιβεβαιώνει ότι οι κάμερες, όπως και όλα τα μέσα παρακολούθησης, εξυπηρετούν μονάχα τους σκοπούς αυτών που τα χειρίζονται, της εξουσίας και των παραστεκόμενων της. Η κατάσταση για εμάς είναι δεδομένη και ξέρουμε ότι η χρήση βίας αποτελεί τη μόνιμη απάντηση των μπάτσων στα αιτήματα των μεταναστών. Μας το επιβεβαιώνουν οι ίδιοι/ες οι έγκλειστοι/ες σε κάθε επαφή που έχουμε μαζί τους, αλλά και το βλέπουμε κι εμείς κατά τη διάρκεια των παρεμβάσεων μας στη Πέτρου Ράλλη.

Η χρονική συγκυρία της έξαρσης αυτής της καταστολής δεν είναι τυχαία. Πρόσφατα ο Μουζάλας επανέλαβε το επόμενο βήμα μετά τη συμφωνία ΕΕ-Τουρκίας για επαναπροώθηση. Προανήγγειλε τη **δημιουργία νέων και την επέκταση των ήδη υπάρχόντων κλειστών κέντρων κράτησης μεταναστών/ριων στα νησιά**, κάτι που από μόνο του αποτελεί ομολογία για αύξηση της καταστολής. Ως επακόλουθο, ο αριθμός των κρατουμένων μεταναστών/ριων που βρίσκονται εγκλωβισμένοι/ες θα αυξάνεται, και για τη συντριπτική πλειοψηφία τους, ο μοναδικός ορίζοντας μετά από την πολύμηνη κράτησή τους θα είναι η απέλαση. **Τα camp και επίσημα πλέον στρατιωτικοποιούνται και λειτουργούν με κανόνες «φυλακής», πάντα με τη συνεργασία αστυνομίας, στρατού, δικαστικών αρχών και ΜΚΟ**. Έτσι επιτυγχάνεται η καλύτερη διαχείριση του μεταναστευτικού πληθυσμού, με τον αυστηρότατο έλεγχο όσων είναι έγκλειστοι, αλλά και την πειθάρχηση όσων είναι "ελεύθεροι" (αν και εγκλωβισμένοι στην ελληνική επικράτεια) υπό την απειλή του εγκλεισμού.

Η Πέτρου Ράλλη, ως Διεύθυνση Αλλοδαπών Αττικής αποτελεί κομβικό σημείο στο σχεδιασμό και στην εφαρμογή της επίσημης μεταναστευτικής πολιτικής, που επιβάλλει την αορατοποίηση των μεταναστών/ριων. Για τον σχεδιασμό του Μουζάλα, η Π. Ράλλη και οι συνθήκες εγκλεισμού που επικρατούν εκεί μπορούν να αποτελέσουν το πρότυπο για τη διαχείριση των μεταναστών.

Παρά το ανθρωπιστικό προσωπείο και τις όποιες φιλανθρωπικού τύπου λύσεις που προσπαθεί να προβάλλει προς την κοινωνία, το κράτος, είτε στη δεξιά είτε στην αριστερή του εκδοχή, δεν ξεχνά το νομικό του οπλοστάσιο. Μαζί με τα γκλομπ των μπάτσων, μπορεί να το χρησιμοποιεί όποτε είναι αναγκαίο, δείχνοντας το πιο σκληρό του πρόσωπο στα κορμιά των πλέον κατατρεγμένων αυτού του κόσμου.